

מ"ת 62153/05 - מדינת ישראל נגד כامل עיסא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 62153-05 מדינת ישראל נ' עיסא(עוצר)
תיק חיזוני: 202154/2017

בפני כבוד השופטABI פורג
מבקשים מדינת ישראל
נגד כامل עיסא (עוצר)
משיבים

החלטה

לפני בקשה להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. הבקשת הוגשה בד בבד עם הגשת כתב אישום המחייב למשיב עבירות בגין נשיאת נשך והובלתו לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, התשל"ג- 1977 (להלן: "החוק"); מעשי פיזיות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(5) לחוק ביחד עם סעיף 29 לחוק; קשירת קשר לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; ואינו מים לפי סעיף 192 לחוק.

השתלשות הדברים קודם למתן החלטה זו - הדיון בפני נקבע בהמשך להחלטת בית המשפט העליון בבש"פ 6272/17 מפי כב' השופט הנדל שניתנה ביום 13.8.17 בדבר החזרת התקיק לערכאה זו, לאחר שהמשיב החליף את יצגנו וחזר בו מההסכמה לקיומן של ראיות לכואורה בעניינו. אוסיף, כי בדיון בעניינו של המשיב בערכאה זו ביום 20.7.17 בפני כב' השופט קובו, לאחר הגשת התסקירים לגבי המשיב, ניתנה החלטה בדבר מעצרו של המשיב עד תום ההליכים וזאת כאשר באותו שלב לא חלק המשיב על קיום ראיות לכואורה נגדו.

כתב האישום

בכתב האישום נטען, כי בתחילת שנת 2017, במועד שאינו ידוע, פנה המשיב אל חיליל יאמין, פלסטיני תושב הכפר ג'ית (להלן: "חיליל") בבקשת כי ישכਰ לו חדר נטוש בבעלותו לצורך ייצור סמים. חיליל הסכים והמשיב בעזרת שניים אחרים הקים בחדר של חיליל מעבודה לצורך גידול הסם. במהלך הזמן, לאחר שהצמחים גדלו, גבר חשש של חיליל מפני המשטרת הפלסטינית והוא שב והתריע בפני המשיב כי עליו לבוא ולקרת את צמחי הסם או שהוא ישמידם. משלא הגיע המשיב, עקר חיליל את הצמחים והטמין בבור באדמה. על רקע האמור התפתח סכסוך בין המשיב לחיליל, במסגרתו צעק המשיב על חיליל: "אתה רוצה כסף? אל תדבר איתי ואל תתקשר אליו ואת הרأس שלך אני אערוף, ועודין לא נסגר החשבון בינו". המשיב זעם על חיליל ורצה להפחידו, כדי שהוא יתן לו את הסמים שעקר והחביא. לשם כך בסמוך ליום 18.4.17 פנה המשיב אל זהי עופרי ואל ג'יהאד שאפי עיטול-כארם (להלן: "זהי" ו"ג'יהאד") והציע להם כי יפעלו אותו להנחת מטען ליד ביתו של חיליל וזאת בתמורה כספית והשניים נאOTOS.

ביום 18.4.17 בשעות הלילה או בסמוך לכך, נפגשו השלושה ליד טול-כארם. המשיב הגע למפגש כשבישותו מטען חבלה שבתוכו חומר נפץ, בצורת גליל באורך של 20 ס"מ, בצע לבן, מחובר בחוטים למכשיר טלפון סלולארי ישן ששימש כמנגנון הפעלה למטען (להלן: "הטען"). שם נסעו השלושה לעבר ביתו של חיליל. ג'יהאד נסע ראשון ברכב מסווג מАЗדה על מנת לוודא שאין נוכחות צבא או משטרת באזורי, ולאחר מכן המכון הסטובב ונסע לביתו, ואילו המשיב זהה נסע אחריו ברכב מסווג טויטה בבעלות המשיב (להלן: "הרכב"), עד אשר הגיעו לכפר ג'ית. כשהגיעו סמוך לכפר עצר המשיב את הרכב, זהה לקח את המטען והניחו במרחק של כ- 20 מטר מביתו של חיליל ולאחר מכן חזר לרכב. המשיב זהה נסע מהמקום והמשיב התקשר לאדם שהזוהו אינה ידועה כדי שזה יפעיל את המטען באמצעות חיזוג לטלפון הסלולארי שהוביל אליו. ההפעלה לא צלחה והטען לא התפוצץ.

בהמשך לכך, ע過ר ליום 24.4.17 במועד שאינו ידוע, פנה המשיב זהה ולגי'ead בשנית שנייה מטען נוסף ליד ביתו של חיליל. הםニアוטו.

ביום 24.4.17 בשעה 01:22 או בסמוך לכך, שלח המשיב מסרונו זהה והורה לו להביא כרטיס סים של חברת סלולרית פלסטינית בשם "ווטניה". בשעה 01:15 או בסמוך לכך, נפגשו המשיב, זהה ולגי'ead על יד טול-כארם. המשיב הגיע למפגש כשבישותו מטען חבלה נוסף שבתוכו חומר נפץ, בצורת גליל באורך 20 ס"מ, בצע לבן, מחובר בחוטים למכשיר טלפון סלולארי ישן ששימש כמנגנון הפעלה למטען (להלן: "הטען השני"). שם נסעו המשיב זהה ולגי'ead לביתו של חיליל. ג'יהאד נסע ראשון ברכב מסווג מАЗדה כדי לוודא שאין נוכחות משטרת או צבא ולאחר מכן הסטובב ונסע לביתו. המשיב זהה נסע אחריו ברכב עד שהגיעו לכפר ג'ית. כשה הגיעו בסמוך לכפר ג'ית, עצר המשיב את הרכב. זהה לקח את המטען השני והניחו בטלפון הסלולاري המחבר למטען השני ולהפעלו, באמצעות מכשיר הטלפון ובו כרטיס הסים של חברת ווטניה זהה להוכיח שהוא לא להביא מבעוד מועד. זהה עשה כן ובשעה 00:35 ביום 25.4.17 המטען השני התפוצץ בסמוך לביתו של חיליל. המשיב זהה נסע מהמקום.

בכתב האישום נטען, כי במעשים האמורים קשור המשיב לשימוש פשע עם זהה ולגי'ead, נשא והוביל מטען חבלה ובו חומר נפץ, עשה שימוש נמהר ורשלני בדרך שיש בה כדי לסקין חי אדם בחומר נפץ וכן אין כי יפגע בו.

טייעוני הצדדים

לטענת המבקרת, אשמת המשיב עלתה באופן חד ממשמעי מחומר הראיות בתיק. ראשית, מדות המתлонן חיליל בדבר הסכוסן שהתגלו ביניהם, וכן מהעובדת שחליל זהה אחד מהאנשימים שהגיעו ברכב כיוומים לאחר שורק את הסמים וכי יידה עליהם אבניים. שנית, עדות שותפו לעיריה, זהה בדבר מעורבותו של המשיב בbijouter העברות. זהה תמר בגרסת המתلونן, כי נסעו למקום וניסו להיכנס, אך אנשים במקום החלו ליחסם עליהם אבניים וגירשו אותם משם. זהה ביצע שיחזור, הובלה והצבעה. שלישיית, הודיעת ג'יהאד בדבר מעורבותו של המשיב בbijouter העברות. ג'יהאד תמן גם הוא בגרסת המתلونן, כי נסעו למקום וכאשר הגיעו החלו אנשים ליחסם עליהם אבניים והם ברחו. רביעית, עדות מוקדנית ששמעה פיצוץ חזק ביום 25.4.17 בשעה 00:36 מכיוון האזורי המכונה שלוחות ימין בין ג'ית למוקד. היא הרימה את ראשה וראתה הבזק אור, נכנסה בריצה למוקד על מנת להתחילה לדוחה ולטפל באירוע. חמישית, מחקרים תקשורתיים, מסרוון מיום האירוע 24.4.17, בשעה 01:10, שנשלח על ידי זהה ובו הנחה להביא כרטיס סים של חברת סלולרית.

ששית, תעודת עובד ציבור שבהן מופיע רכב המשיב, אשר צולם במועד ובשעה הרלוונטיים לשני האירועים של נשיאת המטعن.

בдинון שהתקיים בפני ביום 24.8.17 חזרה המבוקשת ופרטה את הראיות לכואורה נגד המשיב תוך שהיא מדגישה את הודעות השותפים נגדו, ומפנה לכך שגם אם אין עדויות פורניריות לפיצוץ הנטען, עדין מהראיות עולה אינדייקציה לפיצוץ ולהבזק של המטען השני והרחק בין המקום הפיצוץ הנטען מתאים (מצרכו של השוטר דגאישה מיום 22.5.17 לגביו המרחק והחצ"א המצורפת). עוד הדגישה המבוקשת את עמדתו של המבוקש בהודעתו שלישיתה היא בגין הכחשה גורפת ואינה מתמודדת עם העדויות נגדו.

לטענת הסגנו, גדר המחלוקת בנושא הראיות לכואורה היא לעניין כל הקשור בשאלת מטעני החבלה ופיצוצם והוראות החקיקוק הקשורות לנושא זה. לעצם העניין, אין ראיות לכואורה היכולות לקשור את המשיב למטען חבלה כזה או אחר, לא כל שכן לפיצוץ מטען חבלה שכזה.

בдинון שהתקיים בפני ביום 24.8.17 הדגיש הסגנו כי אין ראייה לכך שהיא בכלל נשך. לגבי ההודעה של גב' שטטמן ששמעה את הפיצוץ וההודעה של זהי שטען שהטמין מטען חבלה, בדיקה של הראיות מעלה שהדברים אינם נכונים. מעודתו של זהי לא ניתן לדעת אם מדובר במטען דמה או צינור. המטען לא התפוצץ וגם את המטען השני, שזהי הניח לפיו הודיעתו, הוא לא שמע מתפוצץ. במועד הנטען של פיצוץ המטען השני, הצבע לא הצליח לאתר דבר באזורי ג'ית הקטנה. חיליל המתлонן טוען לגבי הסרתו של האזורי הסמוך לבתו שהוציא לו כי סימני השירפה אלה סימני הסמים שהוא שרפף בשטח. מסרטון השחזר עולה שלא אותר מקום פיצוץ המטען השני וגם לא המטען הראשון שעל פי הטענה לא התפוצץ.

הסגנו אינו מתוווכח עם עדויות זהי וג'יהאד שהיעדו את השheidו אולם, לשיטתו, אם עדויותיהם היו נכונות אז היה צריך לגלוות את מקום הפיצוץ /או את המטען שלא התפוצץ, ולא כך. לשיטתו של המשיב גם אם נאמין, לצורך שלב זה, לזהי וג'יהאד שהם העידו על דברים שהם מטענו מהמשיב, עדין לכל היותר מדובר בעבירות איומים. המשיב אמר שהוא כופר בטענים.

גם אם יקבע שקיימות ראיות לכואורה בענייננו עדין קיימות כאן פרוכות מהותיות ולכן יש מקום לשחרר את המשיב לחולפת מעצר. בהקשר זה, הتسकיר בעניינו של המשיב ניתן לאור העובדה שהסכים באותו שלב לראיות לכואורה ושירות המבחן לא יכול להתעלם מכך במסקנותיו.

דין והכרעה

הלכה למעשה, הסגנו אינו חולק בשלב זה על גרסאות זהי וג'יהאד, שהם על פי טענת המבוקשת, שותפיו של המשיב למעשים המוחשיים לו בכתב האישום, וגם לא על עדויות גב' שטטמן ופעילות הצבע לאיתור מקום הפיצוץ הנטען של המטען השני.

אלא, שלשיטתו, לו עדויות השניים (זהי וג'יהאד) היו נכונות היה צריך לגלוות את מקום הפיצוץ ואת המטען שלא התפוצץ ומשלא יותר המטען (הראשון שלא התפוצץ) ומקום פיצוץ המטען השני, אז גם אם יקבע שקיימות ראיות לכאורה בעניינו עדיין קיימות כאן פרוכות מהותיות וכלן יש מקום לשחרר את המשיב לחופת מעצר.

הודעות זהי וג'יהאד מפורטות ומתארות השתלשות דברים דומה לגבי הנחת המטענים ליד ביתו של המתalon בcpf ג'ית וכן לגבי מעורבותו של המשיב בשני האירועים המפורטים בכתב האישום.

כך למשל, ג'יהאד בהודעתו מיום 7.5.17 (הودעה 1) תאר את האירוע שבו הוא זהי הגיעו לג'ית ואנשים שם ידו עליהם אבנים והם ברחו. בהמשך הودעתו, מסר פרטים על: המפגשים עם זהי והמשיב; דברי המשיב כי ימסור לו ולזהי מטען המופעל סלולרית כדי שהוא זהי יניחו אותו סמוך לביתם של השותפים של המשיב; ההובלה למקום ברכבו כשהמשיב זהי נסעו אחריו ברכבו של המשיב ושבשלב מסוים הוא הסתובב וחזר הביתה; המקרה השני שבו הוביל את המשיב זהי באופן דומה למקומות להניח את המטען השני; דברי המשיב כי מפעילים את המטענים ומפיצים אותם באמצעות הטלפון.

כך למשל, זהי בהודעתו מיום 7.5.17 (הודעה 2) תאר את האירוע שבו הוא וג'יהאד הגיעו לג'ית ואנשים שם ידו עליהם אבנים והם ברחו. בהמשך הודעתו, מסר פרטים על: המפגשים עם ג'יהאד והמשיב; הצעת המשיב להניח מטען חבלה המופעל סלולרית ליד ביתו של חליל להפחיד אותו ולאיים עליו; ההגעה לביתו של חليل בcpf ג'ית כאשר הוא והמשיב נסעו ברכב של המשיב אחרי הרכב של ג'יהאד שהוביל אותם ושבשלב מסוים ג'יהאד סובב את הרכב וחזר; המטען שצורתו עוגלה בצעב לבן באורך 20 ס"מ וعليו טלפון ישן מודבק והכל מחובר בחוטים; דברי המשיב שבוחר מטיבה ייצורו את המטען; הנחת המטען ליד ביתו של חليل; המקרה השני של הגעה באופן דומה יחד עם המשיב וג'יהאד והනחת המטען השני בסמוך לביתו של חليل.

חליל בהודעתו מיום 21.5.17 (הודעה 14) מתייחס למקרה שהגיעו אנשים סמוך לביתו שהוא ובנו זרקו עליהם אבנים ועוד הוסיף, כי זהה מאוחר יותר, בעת הגיעו השב"כ למקום עם מצלמה, את הבן אדם שהיה באותו מקום של זריקת האבנים אף שהיה מכוסה פנים לפি מדוי (גובה וPOCHOR ושם). כזכור, בסרטון השחזר השთף זהי, ומהאמור לעיל עולה הלימה וחיזוק בין עדויות זהי, ג'יהאד וחליל על מעורבות זהי בהגעה למקום ובמקרה זריקת האבנים, עוד לפני אירוע הנחת המטען.

חליל בהודעתו מיום 17.5.17 (הודעה 9) העיד על האיומים של המשיב עליו (גilioן 3 שוו 54-57) וכן העיד על פיצוץ סמוך לביתו (גilioן 4).

זהי וג'יהאד מסרו הודעות נוספות אולם כאמור לעיל הסגנון אינו חולק בשלב זה על גרסאותיהם או על הראיות האחרות אליהן הפנתה המבקרת אלא ממקד טענותו בכך שהצבאה לא איתר את מקום הפיצוץ במועד הפיצוץ הנטען ובהמשך, גם המשטרה לא איתרה את המטען (הראשון שלא התפוצץ) ואת מקום הפיצוץ של המטען השני ליד ביתו של חليل במקום בו הניח אותם זהי על פי טענותו, כפי שאכן עולה מהסרטון בו צפה בית המשפט יחד עם הצדדים.

בבקשר זה איני מקבל את טענת הסגנור בטיעונו ממנה עולה לכואורה כי המשיב כפר במתענים ותו לא. מעין בהודעות שמסר המשיב עליה שצודקת המבוקשת בטענותה כי הכחשתו של המשיב גורפת ואינה מתמודדת עם העדויות נגדו. כך למשל, המשיב הבהיר את כל סיפורו המעשה המיחס לו וגם לא ידע להגד סיבה מדויקת זהי וג'יהאד שקרו לגביו (הודעתה המשפטית מיום 17.5.17 - הودעה 6 גילון 6 ש' 141-137). הכחשתו של המשיב היא גורפת ולענין זה מפנה למשל להודעתה מיום 22.5.17 (הודעה 18).

ונכח האמור לעיל ולאחר שעינתי בחומר הראיות אני סבור שקיימות ראיות לכואורה נגד המשיב, הינו תשתיית ראייתית המקימה סיכוי סביר להרשעתו במיחס לו. קיימות עדויות של שני שותפי למעשים, על פי הנטען, לגבי מעורבותו של המשיב באירועים המיחסים לו בכתב האישום. שני העדים היעדו, בין היתר, על דבריו של המשיב לגבי המטען המופיע סלולרי זהה גם העיד על צורת המטען ועל כך שהניח את המתענים בשני המקרים. המשיב עצמו הבהיר באופן גורף מעורבותו במיחס לו ולא ספציפית את הטענה כי עסקנן במתענים אמיתיים.

אכן, זה לא שמע את הפיצוץ של המטען השני והצבע (בזמןאמת) וגם המשטרה לא איתרו את מקום הפיצוץ וגם לא את המטען (הראשון) שלא התפוצץ. עם זאת, המוקדנית העידה על הפיצוץ מכיוון ג'ית, קצין צה"ל דזידמן העיד גם הוא על הפיצוץ מאוחר מרחב הConfigurer ג'ית וגם חילו העיד על הפיצוץ בסמוך לביתו. אומנם, עולה תמייה (שתתרבר בעת שמייעת הראיות) עליה הצבע הסגנור הבהיר כיצד לא אותר מקום פיצוץ המטען השני כמו גם המטען (הראשון) ועודין יש לציין כי חלפו כשלושה שבועות ממועד הפיצוץ על פי כתב האישום (25.4.17 לפניות בוקר) ועד לניסיון המשטרה במהלך השחזר לאתר את מקום הפיצוץ ואת המטען שלא התפוצץ (17.5.17). בהתחשב בכך לעיל, לא שוכנעתי לקבל את טענת הסגנור כי קיימות פרוכות מהותיות בהודעות זהי וג'יהאד ובראיות לכואורה נגד המשיב וכי מדובר במקרה שנחזה להיות מטען חבלה ותו לא.

אני מצא מקום גם לקבוע כי קיימת חולשה מסוימת בחומר הראיות, הנובעת מהיעדר ממצא פורנזי לגבי מקום פיצוץ המטען. יתרה מכך, גם לו הייתה מתרשם שנთן זה עולה כדי חולשה מסוימת, לא היה בה כדי לשולב את פוטנציאל הרשעה הטמון בחומר הראיות לכואורה. אין מדובר בחולשה המחוללת שינוי מהותי במערכת הראיות לכואורה ואין בחולשה נתענת זו כדי להפריך את יתרת הראיות שהצטברו כנגד המשיב.

המיחס למשיב מקרים עילית מובהקת של מסוכנות באשר מדובר בעברות נשק ואיומים שהמשיב יוזם אותן וקשר קשור לבצע אותן עם אחרים. עוד לזכור כי למשיב עבר פלילי הכלול הרשעה בסיווע לשוד ובהחזקת סיכון (סעיף 6 לבקשתה).

עינתי בתסקרים מימים 10.7.17 ו- 19.7.17 ואני מקבל את טענת הסגנור, כי התסקרים בעניינו של המשיב ניתנו כפי שניתנו לאור העובדה שהמשיב הסכים באותו שלב לראיות לכואורה וכי שירות המבחן לא יכול להתעלם מכך במסקנותיו.

גם בהנחה שירות המבחן היה מודיע, טרם מתן התסקרים, להסכמה המשיב לראיות לכואורה, לאחר שעינתי בתסקרים, אני סבור כי השירות הגיע להמלצתו ונוכח ההסכמה לעיל, ממנה חזר המשיב.

בנוסף, גם בהנחה שהסגור צודק והמעורבים האחרים עצורים ושרות המבחן לא ידע זאת בעת מתן הتسקירים, אין סבור שבאמור לעיל, כדי לשנות מהערכת המסוכנות של המשיב שעלה פי כתוב האישום היה לכואורה היוזם והמניע של המעשים המפורטים בו.

אצין, כי שרות המבחן התרשם, בין היתר, כי המשיב נמנע מlestaph בנסיבותו טרם מעצרו הנוכחים ולבסוף מוקדים בעיתיים כלשהם באורך חייו והעריך, כי לאור קשייו של המשיב להתבונן בהתנהגותו, לאור עברו הפלילי לאור הפער הקיים בין תאוורי את עצמו לבין העולה מכתב האישום לכואורה, קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק וברמת חומרה גבוהה. עוד הוסיף שרות המבחן, כי לאור אופיו וחומרת העברות המיוחסות למשיב בכתב האישום ולאור הערכת הסיכון הגבוהה, אין בمعצר בפיקוח אלקטרוני להפחית הסיכון הגבוה הקיים. נוכח כך, השירות לא המליץ על מעצר בפיקוח אלקטרוני והמליץ על הותרתו של המשיב בבית המעצר.

ኖכח האמור לעיל, משקבעמי כי קיימות ראיות לכואורה נגד המשיב ונוכח המסוכנות העולה מהמעשים המיוחסים לו, אין מקום לסתות מהמלצות הتسקירים, ובקשת המשיב לשחררו לחופת מעצר נדחת (בנסיבות גם אין מקום להורות על המשך מעצר בפיקוח אלקטרוני) ובהתחשב בזמן הקצר שחלף ממועד הتسקייר, גם אין מקום לשלוח אותו לتسקייר נוספת לעת ההז.

אשר על כן, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, י"ד אלול תשע"ז, 05 ספטמבר 2017.